

РЕШЕНИЕ

№ 10057

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **4577** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ю. И. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], бл. 19АБ, вх. Б, ет. 4, ап. 42, срещу Решение № 2153-21-186 от 20.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.- град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-517 от 29.03.2022 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/1 от 27.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/.

Жалбоподателят счита атакувания административен акт за незаконосъобразен и необоснован. Според изложеното в жалбата, са допуснати сериозни грешки при определяне на индивидуалния коефициент, както и на осигурителния доход за периода 01.01.1997 г. до 01.06.1999 г., като жалбоподателят излага твърдения, че НОИ отказват да предоставят данни за осигурителен доход и определяне на коефициент за процесния период. Счита, че при попълване от страна на НОИ на данните за осигурителните му вноски от 01.07.1999 г. до 15.09.2021 г., датата на пенсиониране на жалбоподателя, не са посочени от страна на НОИ, както и от Директора на ТП на НОИ С.-град при постановяване на обжалваното решение, основания, въз основа на които размерът на осигурителния доход за периода след 01.01.1997 г. е бил намален на 203 377,46 лв. към датата на издаване на разпореждането - 27.01.2022 г., съответно на обжалваното Решение - 20.04.2022 г. Излага съображения, че не става ясно каква методология е използвана за изчисляване размера на пенсията. Отправя искане за

разяснение относено използваните коефициенти при изчисление на пенсията, като излага твърдение, че правилният коефициент за изчисление на пенсията следва да е в размер на 1,6537, който коефициент се получава при внесената сума за осигурителни вноски в размер на 205 271,43 лв. Моли оспореният акт да бъде отменен.

В проведени съдебни заседания жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. М. З., като поддържа жалбата със съображенията посочени в нея, претендира разноски по делото.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител гл. юрк. Н. М., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със заявление № 2113-21-6947 от 15.09.2021 г. Ю. И. Л. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, съгласно чл.68а от КСО.

С разпореждане № [ЕГН]/2 от 04.10.2021 г. на длъжностното лице по „ПО“, на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68а от КСО, в минимален размер.

С Разпореждане № [ЕГН]/1 от 27.01.2022 г. отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е изменена съгласно чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО във връзка с § 22ц от ПЗР на КСО и определена в действителен размер 894,62 лв. от датата на отпускането на пенсията – 15.09.2021 г., изчислена по реда на чл. 70 от КСО по следните данни:

- Зачетен осигурителен стаж 4 години, 11 месеца и 13 дни от втора категория труд и
 - Зачетен осигурителен стаж 35 години, 9 месеца и 19 дни от трета категория труд;
- Общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд по реда на чл. 104 КСО – 41 години, 11 месеца и 28 дни. Индивидуалният коефициент /ИК/ в размер на 1,640, е изчислен по реда на чл. 70, ал. 4-7 от КСО, съгласно изискването на нормативната уредба, приложима до януари 2019 г. В оспорваното Разпореждане е изчислен и следващият се ИК в размер на 1,6098 по реда на чл. 70, ал. 8-9 КСО, съгласно приложимата след 01 януари 2019 г. нормативна уредба от осигурителния доход на жалбоподателя за периода 01.01.2000 г. – 14.09.2021 г. вкл., в размер на 203 706,79 лв. С оглед по-благоприятната разпоредба за лицето, имащо право на пенсия, след извършена преценка от страна на НОИ, на основание чл. 70, ал. 4-7, във вр. с ал. 10, т. 1 и ал. 11 КСО, пенсията е определена в размер от ИК 1,640.

С жалба с вх. № 1012-21-517 от 29.03.2022 г. Ю. И. Л. обжалва Разпореждане № [ЕГН]/1 от 27.01.2022 г., относно изменението на пенсията за осигурителен стаж и възраст, която е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО във връзка с § 22ц от ПЗР на КСО и определена в действителен размер от датата на отпускането ѝ. Размерът на пенсията е определен по реда на чл.70 от КСО при общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд по реда на чл. 104 от КСО - 41 години, 11 месеца и 28 дни; от индивидуален коефициент /ИК/ - 1,640, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4 - 7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 от КСО, съгласно приложимата до 01 януари 2019 г. нормативна уредба, от осигурителния доход на жалбоподателя за периода 01.01.1990 г. - 31.12.1992 г. в размер 53 975,00 лв. и за периода 01.01.1997 г. - 14.09.2021 г. – 203

377,46 лв., от които за периода 01.01.1997 г. - 30.06.1999 г. -1185678,95 лв. /неденоминирани/ и от 01.07.1999 г. до 14.09.2021 г.-202 191,78 лв.

След обжалване на Разпореждане № [ЕГН]/1 от 27.01.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване по административен ред е постановено процесното Решение № 2153-21-186 от 20.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което жалбата е оставена без уважение.

С жалба с вх. № 17499 от 11.05.2022 г. Решение № 2153-21-186 от 20.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е обжалвано пред настоящия съдебен състав. По делото са приети 2 бр. заключения по допуснати до изслушване съдебно-счетоводни експертизи /л. 142-146 и л. 303-335 от делото/. Според заключението по първата допусната до изслушване ССЧЕ. на вещото лице, индивидуалният коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4 до ал. 7, във вр. с ал. 10, т. 2 и ал. 11 от КСО е 1,639, закръглен на 1,64, като вещото лице е изложило в заключението си, че определеният с оспорваното Разпореждане ИК съответства и на заключението в извършената от вещото лице експертиза. Вещото лице допълнително е изчислило ИК съгласно чл. 70, ал. 8-9 КСО, като същият е в размер на 1,609 и е определен като по-неблагоприятен спрямо жалбоподателя.

Според заключението по втората допусната до изслушване ССЧЕ, ИК за периода 01.01.1990 г. – 31.12.1992 г. е в размер на 1,3087. Общият размер на трудовото възнаграждение на жалбоподателя за периода 01.01.1997 г. – 14.09.2021 г. е в размер на 203 377,46 лв., като вещото лице е определило съгласно законовите изисквания, ИК в размер на 1,6400, по данни, предоставени от НОИ. От направените изчисления на вещото лице, като се вземе предвид осигурителният доход на жалбоподателя, върху който са направени осигурителните вноски, вещото лице установява, че общото трудово възнаграждение на жалбоподателя за периода 01.01.1997 г. – 14.09.2021 г. е в размер на 205 271,43 лв., като при тези съображения, вещото лице е изчислило ИК за определяне на пенсията в размер на 1,6537. При проведено на 21.02.2025 г. открито съдебно заседание на въпрос от страна на гл. юрк. М. дали при изчисляване на втория вариант на ИК, както и на полагаема се пенсия на жалбоподателя, вземайки предвид осигурителния доход на жалбоподателя, върху който са направени осигурителните вноски, е изчислен без прилагане разпоредбата на чл. 70, ал. 4-7 КСО, вещото лице отговаря, че действително вторият вариант на изчисление е изготвен без прилагане законовата разпоредба на чл. 70, ал. 4-7 КСО или без прилагане ограничението по чл. 70, ал. 7 КСО.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чиито права са засегнати от оспорения административен акт, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – С.-град, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Процесното решение е постановено в рамките на едномесечния срок по чл. 117, ал. 3, изр. 1 от КСО. Издадено е от компетентния орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - директорът на ТП на НОИ – С.-град. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Административният акт отговаря и на изискването за мотивираност съгласно чл. 117,

ал. 3 от КСО, във вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Означен е органът, който го е издал, посочен е адресатът му, отразени са фактическите и правните основания за издаването му, формулирано е ясно и конкретно разпореждане, съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При издаването на решението не са налице противоречия с материалноправните разпоредби и същото е съобразено с целта на закона. Правните разпоредби, свързани с предпоставките за отпускане и изменение на различните видове пенсии, както и за определяне на техния размер, се съдържат в Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и в подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане. Направените от решаващия орган правни изводи са подробно мотивирани и съдът ги кредитира, като съответстващи на събрания доказателствен материал и на законовите разпоредби.

Спорът в настоящото производство е относно приложението на материалния закон и се свежда до това дали правилно са изчислени размерът на индивидуалния коефициент и съответно на отпуснатата пенсия.

При извършено изчисление на ИК по реда на чл. 70, ал. 8 - 9, ал. 10, т. 2 и ал. 11 от КСО, съгласно приложимата след 31 декември 2018 г. нормативна уредба, е установено, че ИК 1,6098, изчислен от осигурителния доход на Ю. Л. за периода 01.01.2000 г. - 14.09.2021 г. – 203 706,79 лв., е по-нисък от ИК 1,640, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4 - 7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 от КСО, поради което размерът на пенсията е определен от по-благоприятния ИК 1,640.

Претенциите на жалбоподателя, че осигурителният му доход е неправилно намален, което е довело до неправилно определен осигурителен доход за целия период от 01.01.1997 г. до 14.09.2021 г., съответно до изчисляване на по-нисък индивидуален коефициент и размер на пенсията, са неоснователни.

В оспореното решение подробно е описан взетият предвид при изчисляване на ИК и размера на пенсията осигурителен доход за отделните периоди, както и документите, въз основа на които е зачетен осигурителният доход. Осигурителният доход на жалбоподателя е определен при спазване на чл. 40, ал. 1 от НПОС въз основа на представените документи по чл. 2 НПОС, както и въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система /регистрите на НОИ/.

В мотивите на решението е изяснено и мотивирано допълнително, че по силата на §22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО, до 01 януари 2022 г. едновременно с подаването на заявление за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата след 31 декември 2018 г., лицето има право да избере размера на пенсията му да бъде определен с ИК, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и ал. 11, ако това е по-благоприятно за него. В подобни случаи, към заявлението задължително се прилагат документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж по избор на пенсионера след 01 януари 1997 г., и за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за осигурителния стаж след тази дата до 31 декември 1999 г., включително. Когато за времето след 31 декември 1996 г. или за част от него не са представени документи за

брутното трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителните вноски, се ползват данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО. За определянето на ИК, законодателят е предвидил ограничение, регламентирано в чл. 70, ал. 7 КСО, а именно че съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода след 31 декември 1996 г. и средномесечния осигурителен доход за страната за същия период по ал. 5, т. 2 на чл. 70 КСО, не може да надхвърля съотношението между максималния осигурителен доход, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване, и средномесечния осигурителен доход за страната за същия период.

От заключението на втората допусната съдебно-счетоводна експертиза, както и от отговора вещото лице на поставения въпрос от страна на гл. юрк. М. в открито съдебно заседание на 21.02.2025 г., се установява че данните, взети предвид от вещото лице и извършеното изчисление във втори вариант, а именно определен ИК в размер на 1,6537, е изчислен не въз основа на предвидените законови разпоредби и не въз основа на предвиденото съотношение по чл. 70, ал. 7, във вр. с ал. 5, т. 2 КСО. Допълнително настоящият състав споделя мнението на ответника ТД на НОИ, че в заключението е изчислен размер на пенсия от ИК не към датата на отпускане на пенсията – 15.09.2021 г., а при преизчисляването ѝ от 25.12.2021 г., без приложение на разпоредбата на чл. 70, ал. 14 КСО за намаление на пенсията по чл. 68а КСО с 0,4 на сто за всеки недостигащ на лицето месец до навършване на възрастта му по чл. 68, ал. 1 КСО.

Настоящият съдебен състав допълнително споделя виждането, че начинът на изчисляване на ИК е законово регламентиран в разпоредбата на чл. 70 КСО и е приложим по отношение на всички пенсии за трудова дейност, поради което не е налице законово основание разпоредбата на чл. 70, ал. 7 КСО да не бъде съобразена и приложена при определяне на ИК. Във втората допусната ССчЕ, при спазване на законовите разпоредби и ограничението по чл. 70, ал. 7 КСО /Първи вариант на изчисление в заключението/, вещото лице е изчислило идентичен на изчисления от страна на НОИ ИК, а именно 1,640.

Неспазването на законовите разпоредби в оспореното заключение, предвидени в КСО при определяне на осигурителния доход, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски от жалбоподателя, води до неправилно определен осигурителен доход за процесния период и следователно до неправилно изчислен индивидуален коефициент и размер на пенсията.

Видно от изложеното пенсионните органи са приложили правилно материалния закон, относим към размера на изплащаната на жалбоподателя пенсия, като не са допуснати грешки при изчисляването ѝ, което допълнително се потвърждава от двете приети заключения на ССчЕ в рамките на производството /Първи вариант на изчисление, при спазване на законовите разпоредби на чл. 70 КСО в заключението на вещо лице В. П./.

При този изход на спора е основателна претенция на процесуалния представител на директора на ТП на НОИ – С.-град да бъде осъден жалбоподателят да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., на основание чл. 143, ал. 4 АПК, във вр. с чл. 78 ал. 8 ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По отношение претендираното от страна на вещото лице В. П. възнаграждение в размер на 4030 лева, настоящият състав счита, че трудът на вещото лице следва да бъде изплатен. Същото е изчислено въз основа на чл. 23, ал. 2, във вр. с чл. 24, ал. 2 от Наредба № Н-1 от 14 февруари 2023 г. за вписването, квалификацията и

възнагражденията на вещите лица, като за обстоятелството по установяване броя на действително отработените часове, вещото лице е представило справка-декларация, съгласно Приложение № 3 и на същото е известна наказателната отговорност при деклариране на неверни данни. Претендираното възнаграждение следва да се изплати.

С оглед на изложеното и на основание на чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, във връзка с чл. 118 от КСО, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. И. Л., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-186 от 20.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.- град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-517 от 29.03.2022 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/1 от 27.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Ю. И. Л., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: